

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nej, det er det ikke, kan jeg sige til hr. Frank Aaen. Når Venstre støtter EU, så er det jo netop fordi, havde jeg nær sagt, vi ikke alene går ind for den frie markedsøkonomi, for hvis vi bare gik ind for den frie markedsøkonomi, så var der ikke nogen grund til at lave EU's regler, hvor vi tager hensyn til hinanden og har minimumskrav osv. Så jeg vil sige tværtimod.

Det er nok også derfor, at der trods alt, i hvert fald i den seneste meningsmåling, er 8 pct. af Venstres og De Konservatives vælgere, der overvejer at stemme nej. Det er nok nogle af de her ultraliberalister, som hellere bare vil sige, at der overhovedet ikke skal være nogen regler; det skal være det skinbarligt rene, frie marked.

Så ideen med EU er, at ligesindede lande går ind og laver nogle ensartede regler, så man ikke, når man laver fornuftige regler for sine egne lønmodtagere, samtidig udkonkurrerer sine egne virksomheder. Det er det, der er ideen med EU, og derfor er det faktisk lige præcis det modsatte af det, hr. Frank Aaen tilsyneladende mener, han har forstået.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu læser jeg jo sådan set op af Venstres principprogram, som jeg går ud fra fru Charlotte Antonsen kender, og der står altså, at det offentlige indgreb skal koncentrerer om foranstaltninger, der øger den frie konkurrence og effektiviserer den frie prisdannelse. Når vi så tager unionstraktaten og læser op, så står der, at det er den frie og lige konkurrence, der er målsætningen, og unionen skal sikre f.eks. varernes og kapitalens frie bevægelighed. Det er da målsætninger, der er fuldstændig identiske, fra Venstres program og fra det, der står i unionsforfatningen.

Derfor ville jeg da, hvis det var mig, der var fra partiet Venstre, sige, at jeg er meget tilfreds med, at der er en fuldstændig overensstemmelse mellem Venstres partiprogram og forfatningens målsætninger.

Så kunne jeg så spørge den anden vej rundt: Er der nogen forskel på Venstres principprogram og så den EU-forfatning, vi har til debat i dag?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg tror, at mange partiers partiprogrammer harmonerer fuldstændig med EU-forfatningen, for man kan jo netop godt være politisk uenig, selv om man synes, at det er en god idé, at man har en demokratisk overbygning i Europa. Lad os få lov at være uenige i EU, ligesom vi er uenige her i Folketingssalen.

I øvrigt vil jeg sige, at det, vi har skrevet, er så i et relativt gammel partiprogram, og der kommer snart et nyt. Men det ændrer altså ikke ved, at jeg sådan set er enig i det, vi skrev i 1986, for når vi øger den frie konkurrence og vi sikrer, at der sker en effektiv prisdannelse, så er det jo også vigtigt, at de virksomheder, der konkurrerer, faktisk har lige muligheder. Det er kun derved, man får en lige og fri konkurrence. Så derfor harmonerer det fint med vores ønske om et stærkt Europa.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Viggo Hørup sagde i slutningen af forfatningskampen, at man havde brug for en afslutning af forfatningskampen blot af hensyn til det danske sprog, sådan at ordene på ny kom til at betyde det, de sagde. Og jeg kan ikke lade være med her efter en deltagelse på snart 40 år i denne debat om EF og EU at spørge fru Charlotte Antonsen, om hun ikke er enig i, at noget af det mest forstemmende er det misbrug af sproget, der finder sted, vil jeg sige, fra tilhængerside.

Kl. 13.50

Når jeg nu hører fru Charlotte Antonsen i fuldt alvor sige, at EU består af selvstændige nationalstater, så må jeg jo spørge fru Charlotte Antonsen: Hører der til en selvstændig nationalstat ikke suveræniteten, det vil sige eneherredømme, selvstændighed i sit eget land vedrørende egen lovgivning? Kan fru Charlotte Antonsen i fuldt alvor sige om disse regioner i Europa, som dette EU lægger op til, at det er selvstændige nationalstater? Vil hun ikke give mig ret i, at til en nationalstat kræves der suveræniteten, dvs. eneherredømme over lovgivningen i landet?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Søren Krarup lægger selv op til svaret. Den diskussion har vi haft i 35 år, og vi kan jo alle sammen kigge ud af vinduet og se, at Danmark som nationalstat består, selv om vi har besluttet, at hvad angår nogle af de overnationale spørgs-